

یکشنبه، نوامبر 1، 2026

موضوع — مجازات ابدی

متن طلایی : زبور 136: 1

"خداوند را شکر گوئید، زیرا نیکوست؛ چرا که رحمت او جاودان است."

پاسخگو خواندن: عبرانیون 12: 5-8، 28

- ⁵ و آن اندرز را فراموش کرده‌اید که همچون فرزندان با شما سخن می‌گوید: ای فرزند من،
تأدیب خداوند را خوار مشمار و آنگاه که او تو را توبیخ می‌کند، دلسرد و درمانده م‌شو؛
- ⁶ زیرا خداوند هر که را دوست دارد، تأدیب می‌کند و هر پسری را که می‌پذیرد، تازیانه می‌زند.
- ⁷ اگر تأدیب را تحمل می‌کنید، خدا با شما همچون فرزندان رفتار می‌کند؛ زیرا کدام پسر است که پدرش او را تأدیب نکند؟
- ⁸ اما اگر از تأدیب — که همه در آن سهم‌اند — بی‌بهره باشید، آنگاه نامشروع هستید و نه فرزند حقیقی.

²⁸ پس از آنجا که ما پادشاهی‌ای تزلزل‌ناپذیر می‌یابیم، بیایید فیض را در خود نگاه داریم تا بتوانیم

خدا را به شیوه‌ای مقبول، با احترام و خشوع الهی خدمت کنیم.

د درس خطبه

کتاب مقدس

1. یونا 1: 1-12، 15-17

- ¹ آنگاه کلام خداوند بر یونس بن آمیتای نازل شد و گفت:
- ² برخیز و به نینوا، آن شهر بزرگ، برو و بر ضد آن ندا درده؛ زیرا شرارت ایشان به حضور من رسیده است.
- ³ اما یونس برخاست تا از حضور خداوند به ترشیش بگریزد؛ پس به یافا رفت و کشتی‌ای یافت که عازم ترشیش بود. کرایه آن را پرداخت و سوار شد تا همراه آنان، دور از حضور خداوند، به ترشیش برود.
- ⁴ اما خداوند باد شدیدی بر دریا فرستاد و طوفانی عظیم در دریا برپا شد، چنان‌که بیم آن می‌رفت کشتی درهم شکسته شود.
- ⁵ آنگاه ملوانان ترسیدند و هر یک نزد خدای خود فریاد برآوردند و بارهایی را که در کشتی بود به دریا افکندند تا کشتی سبک شود. اما یونس به بخش زیرین کشتی رفته، دراز کشیده و به خوابی عمیق فرو رفته بود.
- ⁶ پس ناخدا نزد او آمد و گفت: ای خفته، چرا چنین می‌کنی؟ برخیز و خدای خود را بخوان؛ شاید آن خدا به یاد ما باشد و هلاک نشویم.
- ⁷ سپس هر یک به دیگری گفت: بیایید قرعه بیندازیم تا بدانیم این بلا به خاطر کیست که بر سر ما آمده است. پس قرعه انداختند و قرعه به نام یونس افتاد.

⁸ آنگاه به او گفتند: به ما بگو، خواهش می‌کنیم، این بلا به خاطر کیست که بر ما نازل شده است؟ شغل تو چیست و از کجا می‌آیی؟ اهل کدام سرزمینی و از چه قومی هستی؟

⁹ او به ایشان گفت: من عبرانی هستم و از خداوند، خدای آسمان که دریا و خشکی را آفریده است، می‌ترسم.

¹⁰ آنگاه آن مردان به شدت ترسیدند و به او گفتند: چرا چنین کردی؟ زیرا آنان می‌دانستند که او از حضور خداوند می‌گریزد، چرا که خود این را به ایشان گفته بود.

¹¹ پس به او گفتند: با تو چه کنیم تا دریا برای ما آرام گیرد؟ زیرا دریا خروشان و طوفانی بود.

¹² او به ایشان گفت: مرا بردارید و به دریا بیندازید؛ آنگاه دریا برای شما آرام خواهد گرفت، زیرا می‌دانم که این طوفان سهمگین به خاطر من بر شما نازل شده است.

¹⁵ پس یونس را برداشتند و به دریا انداختند؛ و دریا از خروش خود بازایستاد.

¹⁶ آنگاه آن مردان از خداوند بسیار ترسیدند و برای خداوند قربانی گذراندند و نذرها کردند.

¹⁷ و خداوند ماهی بزرگی را مهیا کرده بود تا یونس را ببلعد؛ و یونس سه شبانه‌روز در شکم ماهی بود.

2. یونا 2 : 1، 2، 9 (من قربانی خواهم کرد)، 10

¹ آنگاه یونس از درون شکم ماهی نزد خداوند، خدای خود، دعا کرد

² و گفت: در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردم و او مرا اجابت فرمود؛ از ژرفای هولناکِ مرگ فریاد زدم و تو صدای مرا شنیدی.

9 من با نغمه شکرگزاری برای تو قربانی خواهم گذراند و آنچه را نذر کرده‌ام، ادا خواهم کرد.
نجات از آن خداوند است.

10 و خداوند به ماهی فرمان داد و ماهی یونس را بر خشکی قی کرد.

3. یونا 3: 1-3 (به 1)، 4-6، 10 (به)

1 و کلام خداوند بار دوم بر یونس نازل شده، گفت:

2 برخیز و به نینوا، آن شهر بزرگ، برو و پیامی را که به تو می‌گویم، به آن اعلام کن.

3 پس یونس برخاست و موافق کلام خداوند به نینوا رفت.

4 یونس به درون شهر قدم گذاشت و مسافتی به اندازه یک روز راه پیمود؛ آنگاه فریاد برآورد و گفت: تا چهل روز دیگر، نینوا ویران خواهد شد.

5 پس مردم نینوا به خدا ایمان آوردند و روزه‌ای اعلام کردند؛ و همگی، از بزرگ تا کوچک، جامه‌های پشمی خشن بر تن کردند.

6 چون خبر به پادشاه نینوا رسید، او از تخت خود برخاست، ردای سلطنتی را از تن درآورد، جامه‌ای خشن پوشید و بر خاکستر نشست.

10 و خدا کارهای ایشان را دید که چگونه از راه شرارت بار خود بازگشته‌اند؛

4. یوحنا 8: 1، 2 (به 1)، 3-11

1 عیسی به کوه زیتون رفت.

2 و بامدادان، باز به معبد آمد،

3 و کاتبان و فریسیان زنی را که در حال زنا گرفتار شده بود نزد او آوردند؛ و چون او را در میان جمع قرار دادند،

4 به او گفتند: ای استاد، این زن در حال ارتکاب زنا، یعنی درست حین عمل، گرفتار شد.

5 موسی در شریعت به ما حکم کرده است که چنین کسی باید سنگسار شود؛ اما تو چه می‌گویی؟

6 آن‌ها این را گفتند تا او را بیازمایند و بهانه‌ای برای متهم کردنش بیابند. اما عیسی خم شد و با انگشت خود بر زمین نوشت، گویی صدایشان را نمی‌شنود.

7 چون آن‌ها به پرسش خود ادامه دادند، او برخاست و به ایشان گفت: هر که از شما بی‌گناه است، نخستین سنگ را به سوی او پرتاب کند.

8 و باز خم شد و بر زمین نوشت.

9 و آنان که این سخن را شنیدند، چون وجدانشان آن‌ها را محکوم می‌کرد، یک‌به‌یک بیرون رفتند؛ از مسن‌ترینشان آغاز کردند تا آخرین نفر. و عیسی تنها ماند و آن زن در میان ایستاده بود.

10 چون عیسی برخاست و جز آن زن کسی را ندید، به او گفت: ای زن، آن مدعیان تو کجایند؟ آیا هیچ‌کس تو را محکوم نکرد؟

11 زن گفت: هیچ‌کس، ای خداوند. و عیسی به او گفت: من نیز تو را محکوم نمی‌کنم؛ برو و دیگر گناه مکن.

5. یسعیاہ 54: 10

10 زیرا کوه‌ها زائل خواهند شد و تپه‌ها از جای خود برداشته خواهند شد، اما محبت من از تو دور نخواهد گشت و عهد سلامتی من نیز متزلزل نخواهد شد؛ این را خداوند که بر تو رحمت می‌آورد، می‌گوید.

6. یرمیاہ 31: 3 (آره) (به:)

³ آری، من تو را با محبتی جاودان دوست داشته‌ام:

علم و بهداشت

1. 522:30-31

آیا آفریدگار، آفریده خویش را محکوم می‌کند؟

2. 6:3 (الهی)-5، 11-22

عشق الهی انسان را اصلاح و هدایت می‌کند. انسان‌ها ممکن است ببخشند، اما این اصل الهی به تنهایی گناهکار را اصلاح می‌کند.

ایجاد رنج در نتیجه گناه، وسیله‌ای برای نابودی گناه است. هر لذت فرضی در گناه، بیش از معادل درد خود را فراهم می‌کند، تا زمانی که باور به زندگی مادی و گناه از بین برود. برای رسیدن به بهشت، هماهنگی هستی، باید اصل الهی هستی را درک کنیم.

"خدا عشق است." ما نمی‌توانیم بیش از این بخواهیم، نمی‌توانیم بالاتر نگاه کنیم، نمی‌توانیم دورتر برویم. فرض اینکه خدا گناه را بر اساس اینکه رحمتش جستجو می‌شود یا نمی‌شود، می‌بخشد یا مجازات می‌کند، به معنای سوءتفاهم در مورد عشق و تبدیل دعا به دریچه اطمینان برای انجام کارهای نادرست است.

3. 182:19-26

اطاعت از قانون مادی مانع از اطاعت کامل از قانون روحانی می‌شود؛ قانونی که بر شرایط مادی غلبه می‌کند و ماده را زیر پای ذهن قرار می‌دهد. فانیان از ذهن الهی می‌خواهند که بیماران را شفا دهد، اما بلافاصله با توسل به ابزارهای مادی، راه را بر یاری آن ذهن می‌بندند؛ بدین‌سان علیه خود و دعاهایشان عمل کرده و توانایی خدادادی انسان برای آشکار ساختن قدرت مقدس ذهن را انکار می‌کنند.

4. 19:26-28

اگر در نافرمانی نسبت به او زندگی می‌کنیم، نباید احساس امنیت داشته باشیم، هرچند خدا نیکوست.

5. 183:16-25

آن قوانین به اصطلاحی که موجب فرسودگی و بیماری می‌شوند، قوانین او نیستند؛ زیرا کارکرد حقیقی و تنها کارکرد ممکن حقیقت، ایجاد هماهنگی است. قوانین طبیعت، همان قوانین روح هستند؛ اما آدمیان معمولاً آنچه را که قدرت روح را پنهان می‌سازد، به عنوان قانون می‌شناسند. ذهن الهی به حق، خواهان اطاعت، محبت و توان کامل انسان است و برای هیچ‌گونه وفاداری فروتر از آن، جایی باقی نمی‌گذارد. اطاعت از حقیقت به انسان قدرت و توان می‌بخشد، حال آنکه تسلیم شدن در برابر خطا، موجب زوال قدرت می‌شود.

6. 19:17-26

هر درد ناشی از ندامت و رنج، هر تلاش برای اصلاح، و هر اندیشه و کردار نیک، ما را در درک کفاره‌ی عیسی برای گناه و تقویت اثربخشی آن یاری می‌رساند؛ اما اگر گناهکار همچنان در چرخه‌ی دعا و توبه، و ارتکاب گناه و پشیمانی مکرر باقی بماند، سهم ناچیزی در آن کفاره — یعنی همان یگانگی با خدا — خواهد داشت؛ زیرا او فاقد آن توبه‌ی عملی است که قلب را دگرگون می‌سازد و انسان را قادر می‌سازد تا اراده‌ی حکمت را به جای آورد. کسانی که نمی‌توانند — دست‌کم تا حدودی — اصل الهی نهفته در آموزه‌ها و سیره‌ی استاد ما را در عمل نشان دهند، هیچ بهره‌ای از خدا ندارند.

7. 184:6-15

باور، نتایج برخاسته از خود را پدید می‌آورد و پیامدهای ناشی از آن، تا زمانی که آن باور پابرجاست، باقی می‌مانند و از آن جدایی‌ناپذیرند. راه چاره در آن است که ریشه مشکل را عمیقاً بکاویم و آن خطای باوری را که موجب اختلالی مرگبار شده است، شناسایی و با نفی کردن، از خود دور سازیم؛ و هرگز آن باور نادرست را با عنوان قانون محترم نشماریم و تن به اطاعت از آن ندهیم. حقیقت، حیات و محبت، تنها مطالبات مشروع و جاودان از انسان هستند و همچون قانون‌گذاران روحانی، اطاعت از خود را از طریق احکام الهی اعمال می‌کنند.

8. 14:6-11

"حضور در کنار خداوند" به معنای برخورداری از صرفِ وجدِ عاطفی یا ایمان نیست، بلکه به معنای تجلی و درکِ واقعی حیات است، آن گونه که در کریستین ساینس آشکار شده است. «با خداوند بودن» یعنی اطاعت از قانون الهی و قرار گرفتنِ مطلق تحت حاکمیتِ محبتِ الهی — یعنی حاکمیتِ «روح»، نه ماده.

9. 242: 1-20

انسان‌های فانی از طریق توبه، تعمید روحانی و تجدید حیات، باورهای مادی و هویت کاذب خویش را کنار می‌گذارند. تنها مسئله زمان مطرح است تا زمانی که همه آن‌ها، از کوچک تا بزرگ، مرا [خدا را] بشناسند. انکار ادعاهای ماده، گامی بزرگ به سوی شادی‌های روح، آزادی انسان و پیروزی نهایی بر جسم است.

تنها یک راه به سوی ملکوت و هماهنگی وجود دارد و علم الهی این راه را به ما نشان می‌دهد. این راه عبارت است از نشناختن هیچ واقعیتی جز خیر، خدا و بازتاب او — و نداشتن هیچ آگاهی دیگری از حیات جز این‌ها — و فراتر رفتن از آنچه درد و لذتِ حواس نامیده می‌شود.

خوددوستی، کدرتر و نفوذناپذیرتر از یک جسم صلب است. بیایید با اطاعتِ صبورانه از خدایی که صبور است، بکوشیم تا با حلالِ جهان‌شمولِ عشق، آن توده‌ی سخت و تسلیم‌ناپذیرِ خطا — یعنی خودرایی، توجیه خویشتن و خوددوستی — را که با معنویت می‌ستیزد و قانون گناه و مرگ است، در هم بشکنیم و محو سازیم.

10. 322 : 26-29

تجربیات تلخ باور به حیاتِ موهومِ ماده، و همچنین سرخوردگی‌ها و اندوه‌های بی‌پایانمان، ما را همچون کودکانی خسته به آغوشِ مهرِ الهی سوق می‌دهند.

11. 327: 1-7, 9-13 (به 2)

اصلاح با درک این نکته حاصل می‌شود که هیچ لذت‌پایداری در شر وجود ندارد، و همچنین با کسب علاقه به خیر طبق علم، که این واقعیت جاودانه را آشکار می‌کند که نه لذت و نه درد، نه اشتها و نه شور و شوق، نمی‌توانند در ماده یا از ماده وجود داشته باشند، در حالی که ذهن الهی می‌تواند و باورهای نادرست لذت، درد یا ترس و تمام اشتباهی گناه‌آلود ذهن انسان را نابود می‌کند.

شر گاهی اوقات بالاترین تصور انسان از حق است، تا زمانی که درک او از خیر قوی تر شود. سپس او لذت شر را از دست می دهد و به عذاب او تبدیل می شود. راه فرار از بدبختی گناه، ترک گناه است. راه دیگری وجود ندارد.

12. 1:11 (پ بدون)-4

بدون مجازات، گناه تکثیر می شد. دعای عیسی — "گناهان ما را ببخش" — شرایط بخشش را نیز تعیین می کرد. او هنگام بخشیدن آن زن زناکار گفت: "برو و دیگر گناه مکن."

13. 496:5-8

خواهید آموخت که در کریستین ساینس نخستین وظیفه، اطاعت از خدا، داشتن یک ذهن واحد و محبت ورزیدن به دیگران همچون خویشتن است.

14. 35:30 فقط

هدف عشق، اصلاح گناهکار است.

15. 140:7-12

ما او را نه از نظر مادی، بلکه از نظر معنوی به عنوان ذهن الهی، به عنوان زندگی، حقیقت و عشق می شناسیم. ما به همان نسبت که ذات الهی را درک می کنیم و او را با درک دوست می داریم، از او اطاعت و پرستش خواهیم کرد، دیگر بر سر مادیات نزاع نخواهیم کرد، بلکه از فراوانی خدای خود شادمان خواهیم شد.

وظایف روزانه

توسط مری بیکر ادی

نماز روزانه

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلد، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل های کتاب مقدس از کتاب مقدس جیمز جیمز و بخشهای مربوط به کتاب علوم مسیحی، علم و بهداشت با کتاب مقدس، توسط مری بیکر ادی تشکیل شده است.

وظیفه هر عضو این کلیسا است که هر روز نماز بخواند: "پادشاهی تو آمده است" بگذارید سلطنت صداقت ، زندگی و عشق الهی در من تثبیت شود و همه گناهان من را از بین ببرد. و ممکن است کلام تو محبت‌های همه بشریت را غنی کند ، و بر آنها حکومت کند!

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش
4

قانونی برای انگیزه ها و اعمال

نه خصومت و نه دلبستگی شخصی نباید انگیزه ها یا اعمال اعضای کلیسای مادر را تحریک کند. در علم ، عشق الهی به تنهایی بر بشر حکومت می کند. و یک دانشمند مسیحی امکانات شیرین عشق را ، در سرزنش گناه ، برادری واقعی ، خیرخواهی و گذشت ، منعکس می کند. اعضای این کلیسا باید روزانه تماشا کنند و دعا کنند تا از شر هر گونه شر ، از پیشگویی ، قضاوت ، محکومیت ، مشاوره ، تأثیرگذاری یا تأثیرگذاری اشتباه خلاص شوند.

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش
1

هشدار به وظیفه

این وظیفه هر عضو این کلیسا است که روزانه از خود در برابر پیشنهادات ذهنی تهاجمی دفاع کند و فراموش نشود و وظیفه خود را در قبال خدا ، رهبر خود و بشر فراموش نکند. با کارهای او قضاوت خواهد شد ، - و توجیه یا محکوم خواهد شد.

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش
6